

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 105. Examen de numero Sacramentorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

§. CV.

Sæcul. XVI.
A. C. 1547.*Examen de numero Sacramentorum.*

Omnes hi Articuli a Theologis fuerunt examinati in privatis, qui subsequēbantur, cœtibus, ac prima quidem propositio de numero Sacramentorum proscripta fuit tanquam hæretica, omniumque Patrum sententia erat, ea numero septem esse: Innitebantur vero utriusque Ecclesiæ Græcæ, ac Latinæ Traditioni, necnon auctoritati Synodi Florentinæ, quæ nihil nisi a Christo Domino, & Apostolis ad nos usque continuata serie translatum, traditumque definivit. Post hæc stabilito Sacramentorum numero ipsa Sacramenti significatio fuit explicata his verbis: Sacramenta sunt *signa quædam sensibilia, per ritus, ac ceremonias exhibita Christi nomine, quæ, si modo debitæ conditiones adsint, gratiam certissime conferunt supra eam mensuram, quam exigunt meritum, ac præparatio suscipientis.* Ex hac declaratione palam fit, cur inter Sacramenta non connumerentur *Abbatis benedictio, Cardinalium creatio, Martyrium, & hujusmodi plurima, nimirum quia priora duo gratiam non impertiuntur, tertium vero, si eam confert, certo quodam ritu, statisque ceremoniis haud exercetur, neque Christi*

si

Sæcul. XVI *si nomine, sed potius in Christi odium in-*
A. C. 1547. fertur.

Probe quidem observabat Joannes Carvaialus ex Ordine Minorum Observantium, quod Gabriel Biel sentiat, susceptionem Eucharistiæ peculiare quoddam Sacramentum esse, cum gratiam infundat; verum propterea revocata in dubium haud fuit sententia, quam ceteri Scriptores complexi sunt.

Agebatur etiam de ritu sacro lavandi pedes; de eo enim quidam sancti Patres talia proferebant, perinde ac si Sacramentum esset; ast explicatis eorum testimoniis ad comprobandum Sacramentorum septenarium numerum plura afferebantur: cum vero nonnulli hæc verba, *nec plura, nec pauciora*, addi dissuaderent, nec alia verba esse adhibenda censerent præter ea, quæ usurpaverant Florentina Synodus, & quarta Carthaginensis, necnon Hugo Victorinus, aliique antiquiores, his in responsis datum fuit: *Nondum ea tempestate emerferunt duæ illæ hæreses, quibus opprimendis opus erat illius veritatis explicatione, quæ in eorundem Conciliorum decretis implicite continebatur; altera quippe hæresis affirmabat, duo vel tria esse vera Sacramenta; altera vero asserebat Sacramentum esse quodlibet signum, quo in sacris literis gratiæ*
pro-

promissio continetur, cujusmodi sunt etiam Sæc. XVI.
 elemosyna, & precatio. A.C. 1547.

§. CVI.

Articulus de Sacramentorum necessitate discussus.

Postmodum Patres processerunt ad examen secundi articuli de necessitate Sacramentorum; quippe eorum nonnulli contendebant, quod potius distinguendum sit inter Sacramenta, cum non omnia cuius sint omnino necessaria, imo eorum quædam simul cum altero consistere nequeant, uti sunt Ordo & Matrimonium. Alii ex adverso censebant, hunc articulum sine discrimine esse damnandum duabus de causis, quarum prima erat, quia unius Sacramenti necessitas sufficit, ut totus articulus falsi redarguatur: altera vero ratio fuit hæc, quod omnia Sacramenta quodammodo sint necessaria, unum absolute, atque alterum ex *hypothesi*, seu sub conditione: verum cum Præsulum nonnullis haud congruum videretur, quod in stabiliendis fidei articulis æquivoca quædam deprehenderentur, hinc ut his quoque satisfaceret, in Canone addita fuere hæc verba: *si quis dixerit, Sacramenta non esse necessaria, sed superflua &c.* His enim verbis prior significatio magis ampla

pla